

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

- העותרת: 1. התנועה לחופש המידע (ע"ר) (מס' 580425700)
2. עמר"ם – עמותת רוח המזרח (ע"ר) (מס' 580583029)
3. רופאים לזכויות אדם (ע"ר) (מס' 580142214)
- ע"י עוה"ד אור סדן, מ.ר. 75759; ו/או רחלי אדרי, מ.ר. 64835; ו/או יערה וינקלר שליט, מ.ר. 69711.
- רח' סעדיה גאון 26, תל-אביב-יפו
- טל': 03-9560146 ו/או 052-3687579; פקס: 03-9560359
- כתובת דוא"ל: info@meida.org.il

- נגד -

המשיב: **משרד הבריאות**

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רח' מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים
טלפון: 02-5419555; פקס: 02-6705642
כתובת דוא"ל: ez-jer@justice.gov.il

עם הגשת העתירה שולמה אגרה בסך 2,014 ש"ח, בהתאם לפרט 20 לתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007.

עתירה מנהלית

[על פי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998]

א. פתח דבר

1. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיב, הוא משרד הבריאות, להשיב לסעיפי בקשת המידע מושא העתירה שלא נענו עד ליום זה וכן למסור את המידע שהתבקש במסגרת בקשת המידע שהוגשה בהתאם להוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 ביום 26 באוגוסט 2021 (להלן: "בקשת המידע" או "הבקשה"), ולחילופין להורות למשיב להתייחס להסתייגות העותרות שהוגשו למשיב, והכול כמפורט להלן.
2. במסגרת בקשת המידע מושא העתירה התבקש המשיב למסור פריטי מידע שונים, ובין אלה את הדו"ח שעסק ב"מעורבות אנשי הבריאות בפרשת ילדי תימן מזרח ובלקן" ומכונה דו"ח **אבני-גרוטו**. הכול כמפורט בבקשה.
3. הדו"ח הוגש על ידי פרופ' איתמר גרוטו, אשר שימש באותה העת כמשנה למנכ"ל משרד הבריאות. הדו"ח הוכן על ידי ועדה שמנתה, בין היתר, את ד"ר שלומית אבני, מי שהייתה הממונה על מניעת גזענות במשרד.

4. המשיב מסר את סירובו לעותרות ביום 9 בדצמבר 2021. במסגרת סירובו התעלם הוא מסעיפים שונים בבקשה, וכמו כן התעלם הוא מכך שטיוטת הדו"ח וכן עיקריו פורסמו בעיתון הארץ, מה שמבטל את רציונל הסירוב כפי שנמסר לעותרות.¹
5. העתירה מוגשת לאחר שהעותרות עשו כל שלא ידן על מנת ליתר את העתירה, שכן לאחר קבלת הסירוב לבקשה פנו הן, פעם אחר פעם אל המשיב, בשני מכתבים שונים וכן טלפונית, וביקשו התייחסות עדכנית לבקשה וכן השלמת המענה נוכח השינוי העובדתי שחל עם פרסום הכתבה המדוברת וכן עם פרסום טיוטת הדו"ח, כפי שיורחב בהמשך.
6. משעה שהמשיב לא התייחס לטענות הנוספות שהועלו על ידי העותרות, לא נותר לעותרות אלא לפנות לבית המשפט הנכבד.
7. בנוסף לאמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש להשית על המשיב את הוצאות העותרות בגין עתירה זו, רבות תשלום האגרה או לחילופין השבתה על פי התקנות.
- בקשת המידע **מצורפת ומסומנת כנספח 1** לעתירה זו
מכתב הסירוב **מצורף ומסומן כנספח 2** לעתירה זו
הכתבה האמורה מעיתון הארץ **מצורפת ומסומנת כנספח 3** לעתירה זו

ב. הצדדים להליך

8. העותרת 1, היא התנועה לחופש המידע, עמותה רשומה הפועלת לקידום שקיפות וכן קידום ערכים של שקיפות, עוד משנת 2004. העותרת היא שהגישה את בקשת המידע שלא זכתה למענה.
9. העותרת 2, היא עמותת עמרי"ם, פועלת להכרה ואחריות של המדינה בפרשת ילדי תימן, מזרח ובלקן.
10. העותרת 3, היא עמותת רופאים לזכויות אדם, עמתה המאגדת רופאים ואנשי רפואה להגנה על זכויות אדם. העמותה פועלת להגנה ולקידום זכויות אדם הנוגעות לבריאות בתחומי השליטה של מדינת ישראל, ובמיוחד סוגיית הנגישות והשוויון בשירותי הבריאות לקבוצות שונות הנמצאות תחת השפעת ישראל.
11. המשיב, משרד הבריאות, הוא הגוף שאליו פנתה העותרת במטרה לקבל מענה, בהתאם להוראות חוק חופש המידע, והוא זה שחרג מהמועדים הקבועים בחוק.

ג. הסמכות לדון בעתירה

12. לבית משפט נכבד זה הסמכות העניינית לדון בעתירה בהתאם לפרט 2 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000, וכן הסמכות המקומית לדון בה בהתאם לתקנה 2 לתקנות בתי משפט לעניינים מנהליים (סדרי דין), התשס"א-2000, שכן מקום מושבם של המשיבים הוא ירושלים.

ד. תמצית העובדות הנוגעות הן למידע המבוקש והן לשלבים טרם הגשת העתירה

13. ביום 25 בינואר 2017 מונתה "הועדה המתכללת בנושא גזענות, אפליה והדרה במערכת הבריאות". בראש הוועדה עמד פרופ' איתמר גרוטו, והיו חברים בה גורמים שונים מתוך מערכת הבריאות ומחוצה לה. הוועדה מונתה על ידי מנכ"ל המשרד דאז, וזאת במטרה למגר כל תופעה שהיא הנוגעת לגזענות, אפליה והדרה במערכת הבריאות.

¹ תמר קפלנסקי "מסמך של משרד הבריאות מקבל אחריות לחלקו בפרשת ילדי תימן" הארץ 8.12.2021

14. אחת מן המלצות הוועדה, כפי שהופיעה בדו"ח שהוגש בחודש מאי 2018, הייתה לבחון פרשות שארעו בעבר, ובין אלה את "פרשת ילדי תימן".²
- ההמלצות מצורפות **כנספח 4** לעתירה זו.
15. בחלוף כשלוש שנים מאז נערכה הפגישה האמורה, ולקראת סיום תפקידו של פרופ' איתמר גרוטו בשירות הציבורי בשנת 2021, הוגש דו"ח אבני-גרוטו למנכ"ל המשרד דאז הפרופ' חזי לוי.
16. ביום 26 באוגוסט 2021 הגישו העותרות בקשת מידע, שעניינה קבלת הדו"ח וכן פרטים נוספים הנוגעים לאותו הדו"ח, והכול כמפורט בבקשת המידע המצורפת כנספח 1 לעתירה.
17. ביום 9 בדצמבר 2021 שלח המשיב את תשובתו לבקשת המידע. במסגרת התשובה, סירב המשיב למסור את המידע המבוקש בהתבסס על סעיף 9(ב)(4) לחוק, שענייננו מסמכים "פנימיים". בסירוב נמסר שאין כל אפשרות למסור את המידע שכן מדובר ב"טיוטה".
18. במסגרת הסירוב, לא התקבלה כל התייחסות לסעיפים 4–6 לבקשת המידע, כך שבהיבט זה, ממילא מדובר בעתירה בגין אי-מתן מענה. כמו כן, המשיב לא עמד בנטל ההנמקה הקבוע בחוק ובפסיקה (נספח 2 לעתירה).
19. עוד יצוין כי סירוב זה הגיע, אף שיום לפני כן פורסמה ידיעה בעיתון הארץ **הסוקרת, הלכה למעשה, את הדו"ח**. באופן זה, קשה לקבל טיעון שלפיו ישנה בעיה למסור את המידע המבוקש (נספח 4).
20. ימים ספורים לאחר מכן פורסמה טיוטת הדו"ח באתר "מידע לעם",³ מה שהפך את סירוב המשיב לסירוב שאינו רלוונטי למציאות העובדתית.

הטיוטה שפורסמה מצורפת ומסומנת כנספח 5 לעתירה זו

21. ביום 14 בדצמבר 2021 נשלחה התייחסות מטעם העותרות לסירוב המשיב. במסגרת התייחסות זו הועלו שתי טענות מרכזיות: ראשית, כי המשיב התעלם (כפי שצוין לעיל) מסעיפים 4–6 לבקשת המידע; שנית, כי הרציונל העומד בבסיס הסירוב אינו יכול לעמוד שעה שהמידע שהתבקש פורסם במרשתת (הן באתר מידע לעם, כאמור לעיל, והן במסגרת עיקרי הדברים שפורסמו בעיתון הארץ). הפנייה אל הרשות הסתמכה, בין היתר, על שנקבע בפרשת **גישה** בנוגע לטיוטה.⁴

מכתב ההתייחסות מצורף ומסומן כנספח 6 לעתירה זו

22. מאז שליחת מכתב זה נערכו שיחות טלפון **רבות** בין העותרת 1 לנציגים אצל המשיב, אולם לא התקבלה כל התייחסות מהותית. לאורך הדרך נאמר כי הנושא בבדיקה ואינם תלויים בלשכה המשפטית או הממונה במשרד, אלא בלשכת המנכ"ל.
23. ביום 26 בינואר 2022 הגישו העותרות מכתב התראה לפני עתירה, נוכח היעדר כל התייחסות מצד המשיב למכתב מיום ה-14 בדצמבר 2021. במסגרת מכתב זה הובהר כי אלמלא יתקיים שיח שיוביל למסירת מענה או לכל הפחות התייחסות לשינוי העובדתי, תוגש עתירה.

מכתב ההתראה מצורף ומסומן כנספח 7 לעתירה זו

² **מקדמים שוויוניות בבריאות באמצעות מיגור גזענות במערכת הבריאות**, 16, 78 (מאי 2018).

³ "משרד הבריאות - טיוטת דוח בנוגע למעורבותם של אנשי בריאות בפרשת היעלמות של ילדי תימן המזרח והבלקן מיום 1.4.2021" **מידע לעם** (11.12.2021).

⁴ עע"ם 3300/11 מדינת ישראל – משרד הביטחון נ' גישה – מרכז לשמירה על הזכות לנוע (אר"ש 19.12.2011).

24. על אף שיח רציף בין העותרת 1 לבין המשיב, ועל אף הבעת נכונות עקרונית של המשיב לבחון את הסטטוס החדש נוכח המציאות שהשתנתה, דבר לא קרא ולא התקבלה כל התייחסות עניינית ובכתב מאת המשיב אצל העותרות. נוכח כך, מוגשת העתירה.

ה. על האינטרס הציבורי במידע ועל הרלוונטיות של פרסום המידע בכתבה ובמרשתת

25. רבות נכתב באשר לפרשת היעלמותם של ילדי תימן, מזרח והבלקן. לאורך השנים התחוללו תמורות שנוגעות למתן האפשרות לציבור לבחון את הפרשה ולגבש עמדה בנוגע לפרשה, המבוססת על מידע פומבי. כך, לפני שנים לא רבות החליטה הממשלה לקדם פרסום יזום של פרוטוקולים הנוגעים לפרשיות ההיעלמות.

26. במסגרת אתר ייעודי שהוקם לטובת פרסום חומרי הארכיון צוטט השר (כתוארו אז) צחי הנגבי באומרו כי:

"ממשלת ישראל הכירה בחובתה לפעול במהירות על מנת לסייע לחשיפת מלוא התמונה בפרשת היעלמותם של ילדי תימן וילדים בני תפוצות אחרות. זהו צעד אמיץ, חשוב ותקדימי, בכיוון של בניית אמון מחודש וריפוי השסעים בחברה הישראלית".⁵

צילום העמוד באתר ארכיון המידע מצורף ומסומן **כנספח 8** לעתירה זו

27. הדו"ח המבוקש מהווה נדבך נוסף בגילויים הנוגעים לפרשה, ובמקרה זה, נדמה שיהיה בדו"ח כדי לבחון את מעורבותם של אנשי רפואה בפרשה.

28. כפי שציין חה"כ הנגבי, מידע מעין זה הכרחי על מנת לאחות את הקרעים שנוצרו נוכח הפרשה, וכן להקל, ולו במעט, על אובדן הידיעה שחשות המשפחות.

29. המציאות דהיום היא אבסורדית שכן במרשתת נמצאת טיוטת דו"ח (נספח 5) וכן פורסמו עיקרי דו"ח (נספח 4) אשר חשובים לציבור. עם זאת, לציבור אין כל אפשרות לדעת מה מעמדם של הדברים שנחשפו, וכיצד עליו, הציבור, לראות ולהבין אותם.

30. מצב דברים זה יוצר, מעבר להיעדר הידיעה, חוסר אמון נוסף שכן לא ברור אם מקבלי ההחלטות עומדים מאחורי הדברים שפורסמו, אם לאו.

31. כך גם שר הבריאות אמר בעצמו, במסגרת תוכנית הבוקר של אריה גולן, ביום 19 בדצמבר 2021 כי הוא עתיד לפרסם את הדו"ח שהובא בפניו זה מכבר "בימים הקרובים". מאז חלפו חודשים רבים.

32. על עצם חשיבות הנושא מבחינה ציבורית דנו גם כן פרופ' נדב דוידוביץ' ופרופ' בועז סנג'רו בשני טורי דעה. פרופ' דוידוביץ' עמד במסגרת הטור על חשיבות אימוץ הדו"ח וכן על פרסומו, על מנת "לאחות את נזקי העבר וללמוד מהם", וזאת בין היתר נוכח החלק המרכזי שמהווה מערכת הבריאות בקליטת עולים.⁶ כך גם פרופ' סנג'רו ציין כי ישנה חשיבות רבה לפרסום הדו"ח, על מנת שהציבור יוכל ללמוד על הממצאים שלו ועל המסקנות שבו, ללא קשר לתוצאת המאבק.⁷

טוריהם של דוידוביץ' וסנג'רו מצורפים ומסומנים **כנספח 9** לעתירה זו.

⁵ לאתר הארכיון ראו: <https://catalog.archives.gov.il/yc>

⁶ נדב דוידוביץ' "לפרסם הדו"ח על מעורבות אנשי הרפואה בפרשת ילדי תימן" הארץ 22.1.2022.

⁷ בועז סנג'רו "ילדי תימן: הדו"ח חייב לקבל" ישראל 10.4.2022.

33. במצב דברים זה, היעדר השקיפות יוצרת פגיעה משמעותית אף יותר בתחושת חוסר הידיעה שאופפת את הפרשה, והיא אף פותחת פתח נוסף לשיח שאינו מבוסס על נתונים.

ו. הפן המשפטי המהותי – על קצה המזלג

34. משעה שטיטוט הדו"ח פורסמה וכך שעיקרי הדברים הובאו בכתבה בעיתון הארץ – הרי שבחירת המשיב שלא לפרסם כל הבהרה בנוגע לדו"ח וכן לפרסמו באופן יזום פוגעת פגיעה קשה באינטרס הציבורי.

35. בד בבד, לא ברור כלל כיצד ניתן להמשיך ולהישען, מהותית, על הטענה כי פרסום הטיוטה יפגע באינטרס של הרשות הציבורית. טענות אלו כבר הופנו למשיב על ידי העותרות במסגרת ההתייחסות לכתב הסירוב.

36. יצוין גם כי בהיבט זה העותרות עומדות בפני מענה שאינו עדכני ושההתמודדות המשפטית עם המציאות העובדתית מחייבת התייחסות מחודשת מצד המשיב.

37. באשר לסעיף 9(ב)(4) הרי שבפרשת גישה קבע בית המשפט העליון כי לעצם העובדה שמידע מהמידע המבוקש פורסם בדרכים אחרות ישנה השפעה על שיקול הדעת שצריכה הרשות להפעיל שעה שהיא בוחנת את אופן ההתייחסות לבקשה עצמה. לעניין זה, קבע השופט עמית כי:

"דומני כי הנזק, אם בכלל, שעשוי להיגרם בגין חשיפת המסמך, אינו עולה על הנזק שנגרם וייגרם אם יוסיף המסמך וישהה באפילת החיסיון, לאחר שתוכנו או חלקים ממנו כבר פורסמו."⁸

38. כך בענייננו – הנזק שנגרם מעצם "האפלת" המסמך עולה ודאי על הבחירה של המשיב שלא להתייחס למציאות העובדתית החדשה.

39. למעלה מכך, טענת המשיב היא לפגיעה באינטרס המוגן בסעיף 9(ב)(4), הנוגע בעיקרו לתרשומות פנימיות שכלשון הסעיף מיועדות ל"קבלת החלטה" וכן לסוגיות הנוגעות לאפקט מצנן.

40. טיעון זה לא יכול לעלות במקרה זה, שכן בהתאם למתווה שקבעה הוועדה, והתקבל, טיוטת הדו"ח נועדה לדיון עם המשפחות (וכך גם כתוב בעמוד הראשון לטיוטה שפורסמה). אין מדובר במסמך שמטרתו קבלת החלטה. ההחלטה לנסח מסמך ולקיים דיון עם המשפחות התקבלו זה מכבר, ומכאן שמסמך זה הוא מסמך שמטרתו ספציפית, שאינה בגדר קבלת החלטה נוספת שהפרסום הנדרש עשוי לפגוע בה, ולכן לא ברור מה עניינו של סעיף 9(ב)(4) לעניין זה.

41. זאת במיוחד כשתשובת המשיב לבקשת המידע אינה מנומקת כנדרש ואינה מלמדת על שיקול הדעת שהפעיל המשיב עובר למסירת המענה, ולבטח, לא לעמדתו בעקבות הגילויים החדשים.

42. ויובהר, כפי שצוין לעיל, בנקודת זמן זו העותרות ממתנינות להתייחסות למכתב ההתייחסות ששלחו למשיב, וזאת מהטעם שלעמדתן על המשיב לבחון את המענה נוכח השינוי העובדתי וכן נדרשת השלמת התשובה לבקשה הראשונית למכתב ההבהרה שנשלח.

ז. היעדר הנמקה ואי-עמידה בכללי מתן מענה – בקליפת אגוז

43. המשיב מסר אמנם את החלטתו לבקשה וסירב למסור את המידע. עם זאת, המשיב כלל לא עמד בחובת ההנמקה שנקבעה בחוק ובפסיקה והתעלם מחלק מסעיפי הבקשה. זאת, במיוחד לאחר שנודע לו על הפרסום האמור על ידי העותרות וכן בהתבסס על סעיפים 10 ו-11 לחוק.

⁸ פרשת גישה, לעיל ה"ש 4, פס' 30 לפסק דינו של השופט עמית.

44. בסירובו, המשיב לא התייחס כלל ל**איזון** שיש לעשות בין הזכות למידע לבין האינטרס שעתיד להיפגע בעקבות פרסום המידע. במסגרת סירובו לבקשת המידע ציין המשיב רק כי המסמך הוא בגדר טיוטה, אך לא הסביר הוא מדוע פרסום הטיוטה עשוי לפגוע באינטרס זה או אחר של הרשות ולא התייחס למצב העובדתי שהשתנה.

45. סעיף 7(ו) לחוק קובע כי על רשות לנמק את החלטתה לסרב למסור מידע. כך גם נוהל מספר 3.1 של היחידה הממשלתית לחופש המידע שכותרתו "דרישות המענה בדחיית בקשת מידע", מחייב את המשיב לנמק **מדוע הסירוב עולה בקנה אחד עם האמור בחוק**.⁹ אף אם נמצא שיש פגיעה באינטרס, על הרשות לאזן בין הזכות למידע לבין האינטרס הרלוונטי. זאת, בין היתר, בהתבסס על העניין הציבורי במידע (סעיף 10) וכן באפשרות למסור מידע חלקי (סעיף 11).

46. בנוהל 3.1 נכתב עוד כי לא די בציון הסעיף הרלוונטי – אלא להבהיר "מדוע במכלול השיקולים [...] החליטה הרשות להעדיף את אי הגילוי על פני חשיפתו". דבר מבין אלה, לא נעשה.

47. גם הפסיקה קבעה זה מכבר כי ישנה חשיבות רבה לנמק החלטה, במיוחד במקרים שבהם הסירוב מתבסס על סעיף 9(ב) לחוק. כך, למשל, נקבע בפרשת המועצה להשכלה גבוהה:¹⁰

"הסייגים שאליהם מתייחס סעיף 9(ב) לחוק חופש המידע מתונים יותר. אין מדובר באיסור על מסירת המידע, אלא במידע שאין חובה לרשות למוסרו. על כן מתחם שיקול הדעת שעל הרשות להפעיל בטרם תסרב למסור מידע מן הסוגים המפורטים בסעיף 9(ב) לחוק רחב יותר".

48. על חשיבות ההנמקה עצמה נקבע באותה הפרשה כי היא הכרחית לצורך הפעלת ביקורת שיפוטית על קבלת ההחלטה:

"כדי שהחלטה לסרב למסירת מידע מכוח סעיפים 8 ו-9 לחוק תעמוד במבחן הסבירות, על הרשות לאתר ולבחון את מכלול השיקולים הצריכים לעניין ולאזן ביניהם, בין היתר בהסתייעות בכלי העזר שהועמדו לרשות לצורך כך בסעיפים 10 ו-11 לחוק חופש המידע. חובה אחרת המוטלת על הרשות מכוח הדין המינהלי בכל הנוגע לטיפול בבקשה למסירת מידע לפי חוק חופש המידע, היא החובה לנמק את הסירוב למסירת המידע שנתבקש, כולו או חלקו, ככל שכך החליטה. חובת ההנמקה מקטינה את החשש מפני החלטות שרירותיות או שגויות והיא תורמת לבניית האמון במערכת היחסים שבין הרשות לאזרח במדינה דמוקרטית [...] רשות ציבורית אינה רשאית להסתפק בסירוב לקוני לבקשה למסירת מידע ועליה לפרט את הטעמים לכך כדי לאפשר למבקש המידע לעמוד על טעמים אלה ולשקול את מהלכיו. פירוט הטעמים לסירוב מאפשר גם לבית המשפט לעמוד על השיקולים ששקלה הרשות ועל האיזון הפנימי שערכה ביניהם, בהעבירו את ההחלטה תחת שבט ביקורתו".¹¹

49. בסירוב מושא עתירה זו – לא נימק המשיב מדוע מסירת המידע תפגע באינטרס המשרד. כמו כן, המשיב לא הסביר מדוע הפרסום יוביל ל"אפקט מצנן" כלשהו, העומד ברציונל סעיף 9(ב) לחוק. לבטח שהמשיב לא הציג את האופן שבו התייחס הוא (או לא התייחס) לסעיפים 10 ו-11 לחוק.

⁹ נהלי חופש המידע 3.1 "דרישות המענה בדחיית בקשת חופש מידע" (23.6.2013).
¹⁰ נע"מ 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ, פ"ד ס(4) 217 (2016).
¹¹ שם, פסי' 11, 22–23 לפסק הדין.

50. בפסיקה נקבע זה מכבר כי יש לבסס חשש שעולה ממסירת מידע, ולא די בטענה כללית. בענייננו, משעה שהמשיב לא הסביר את החשש האפשרי – הוא לא עמד בהוראות הדין.¹²

51. מעת שלא הציג המשיב את החשש, הרי שממילא, מובן שלא נערך איזון, כנדרש בחוק.

52. מעת שהמענה הראשון לא מציג כל איזון שהוא ומשעה שממילא, הסירוב לא מתבסס על המציאות העובדתית, הרי שראוי להורות על מסירת המידע ולכל הפחות על מתן תשובה חדשה לבקשת המידע אשר לוקחת בחשבון את המציאות שהשתנתה, ובהתבסס על מכתביהן של העותרות לאחר קבלת הסירוב. עוד יוער כי כל החלטה אחרת מצד המשיב היא החלטה שלא עומדת בכללי הסבירות המנהליים ופוגעת באופן בלתי-סביר בציבור כולו ובזכות למידע.

סוף דבר

53. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיב למסור מענה לסעיפים שטרם זכו לכל התייחסות וכן להורות למשיב למסור את המידע המבוקש ולחילופין להתייחס למכתבן של העותרות שמבהיר כי המציאות העובדתית השתנתה והסירוב, כפי שזה נמסר, אינו רלוונטי ואינו יכול לעמוד.

54. כמו כן, בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את המשיב בהוצאות בגין הליך זה, לרבות שכ"ט עו"ד ומע"מ כדין, על מנת שבעתיד ישיבו רשויות לבקשות מידע במסגרת המועדים הקבועים בחוק, ובכך יתייתר הצורך בפנייה לבית המשפט לצורך קבלת החלטות בבקשות מידע.

307/11
אור סדן, עו"ד

¹² כך, למשל, ע"מ 6013/04 משרד התחבורה נ' חברת החדשות (ארי"ש 2.1.2006); ע"מ 1245/12 התנועה לחופש המידע נ' משרד החינוך (ארי"ש 23.8.2012).